

- 2) *Stosując w ramach podatku od pojazdów samochodowych w odniesieniu do pojazdów młodszych niż trzy miesiące taką samą wartość do celów podatkowych jak do pojazdów nowych, Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 90 akapit pierwszy WE.*
- 3) *W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.*
- 4) *Republika Francuska pokrywa własne koszty oraz trzy czwarte kosztów Komisji Wspólnot Europejskich.*
- 5) *Komisja Wspólnot Europejskich pokrywa własne koszty w pozostałym zakresie.*

(¹) Dz.U. C 79 z 29.3.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 marca 2009 r. — Sunplus Technology Co. Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Sun Microsystems Inc.

(Sprawa C-21/08 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Znak figuratywny i słowny SUNPLUS — Sprzeciw właściciela krajowych znaków słownych SUN — Odmowa rejestracji)

(2009/C 113/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sunplus Technology Co. Ltd (przedstawiciele: K. Lochner i H. Gauß, Rechtsanwälte)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik), Sun Microsystems Inc. (przedstawiciel: M. Graf, Rechtsanwalt)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie T-38/04 Sunplus Technology Co.Ltd przeciwko OHMI, w którym Sąd oddalił skargę podmiotu wnoszącego o rejestrację figuratywnego znaku towarowego „SUNPLUS” dla produktów klasyfikowanych do klasy 9, na decyzję nr 642/2000-4 czwartej izby odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 7 października 2003 r. oddalającą skargę na decyzję wydziału sprzeciwów odmawiającą rejestracji rzeczzonego znaku w ramach postępowania w zakresie sprzeciwu właściciela krajowych figuratywnych i słownych znaków towarowych „SUN” dla produktów zaklasyfikowanych w ramach klasy 9 —

Podobieństwo znaków towarowych — Artykuł 8 ust.1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, s. 1)

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Sunplus Technology Co. Ltd pokrywa koszty postępowania.*

(¹) Dz.U. C 64 z 8.3.2008.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 marca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz — Austria) — Dachsberger & Söhne GmbH przeciwko Zollamt Salzburg, Erstattungen

(Sprawa C-77/08) (¹)

(Refundacje wywozowe — Refundacja zróżnicowana — Chwila złożenia wniosku — Zgłoszenie wywozowe — Brak dowodu dokonania formalności wprowadzenia do obrotu w państwie przeznaczenia — Kara)

(2009/C 113/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dachsberger & Söhne GmbH

Strona pozwana: Zollamt Salzburg, Erstattungen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz — Wykładnia art. 11 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 351, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2945/94 z dnia 2 grudnia 1994 r. zmieniającym rozporządzenie (EWG) nr 3665/87 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych w odniesieniu do odzyskiwania kwot wypłaconych nienależnie oraz kar (Dz.U. L 310, s. 57) — Pojęcie wniosku o część zróżnicowaną refundacji wywozowej — Zastosowanie kary w przypadku nieprawidłowego wskazania kraju przeznaczenia w zgłoszeniu wywozowym

Sentencja

Artykuł 11 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 495/97 z dnia 18 marca 1997 r., należy interpretować w ten sposób, iż w przypadku refundacji zróżnicowanej wniosek o część zróżnicowaną refundacji nie jest składany w chwili złożenia wniosku, o którym mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia nr 3665/87, lub dokumentów dotyczących wypłaty refundacji, o których mowa w art. 47 ust. 2 tego rozporządzenia, lecz w chwili złożenia dokumentu określonego w jego art. 3 ust. 5. Podanie w tym dokumencie informacji, które mogą prowadzić do refundacji wyższej niż obowiązująca i które okażą się nieprawidłowe, powoduje w konsekwencji zastosowanie kary przewidzianej w art. 11 ust. 1 akapit pierwszy i drugi z zastrzeżeniem przypadków określonych w art. 11 ust. 1 akapit trzeci i siódmy tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 128 z 24.5.2008.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 19 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-143/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2006/73/WE — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)

(2009/C 113/20)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. Dejmek i M. Kaduczak, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: M. Dowgielewicz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprzyjęcie w przewidzianym terminie przepisów koniecznych do wykonania dyrektywy Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającej środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Dz.U. L 241, s. 26)

Sentencja

1) Poprzez nieprzyjęcie w przewidzianym terminie wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych

do wykonania dyrektywy Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającej środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy wymienionej dyrektywy.

2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 142 z 7.6.2008.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 24 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-184/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Rozporządzenie (WE) nr 648/2004 — Artykuł 18 — Rynek detergentów i substancji powierzchniowo czynnych przeznaczonych do wykorzystania jako składniki detergentów — Kary w wypadku nieprzestrzegania)

(2009/C 113/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. Oliver i J.-B. Laignelot, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciel: C. Schiltz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieustanowienie w wyznaczonym terminie odstrasżających, skutecznych i proporcjonalnych kar w wypadku naruszenia przepisów rozporządzenia (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów (Dz.U. L 104, s. 1) lub brak powiadomienia o ich przyjęciu

Sentencja

1) Poprzez nieustanowienie w wyznaczonym terminie kar, o których mowa w art. 18 rozporządzenia (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tego artykułu.

2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 158 z 21.6.2008.